

In alle stilte ben je weggegaan,
maar je blijft in ons verder leven.

'n Fijne en dankbare herinnering aan

Johan Haarman

echtgenoot van Joke Beernink

Hij werd geboren te Losser op 12 juli 1934. Heel plotseling is hij gestorven in Gildehaus (Dtsl.) op 4 december 1992.

We hebben afscheid van hem genomen tijdens een Eucharistieviering in de Drieënhedskerk te Oldenzaal, waarna we hem begeleid hebben naar zijn laatste rustplaats op het kerkhof aan de Hengelosestraat.

Jezus zegt: wie in Mij gelooft, zal eeuwig leven. En geloven in Jezus betekent: er zijn voor de ander. Zo was Johans levenshouding: er zijn voor anderen.

Hij was er met veel inzet en liefde voor Joke, met wie hij 28 jaar getrouwd was. Hij was er voor Esther en Gert-Jan, zijn kinderen, waar hij zo trots op was. Hij was er voor velen, die voortdurend een beroep op hem deden. Johan had de gave om mensen "mee te trekken". Hij deed dit in alle bescheidenheid en maakte daarbij vaak de opmerking: het komt wel goed.

Johan was met recht een "meester" in zijn vak. Hij heeft met enthousiasme en een grote collegialiteit 38 jaren gewerkt bij de Nederlandse Spoorwegen. Hij was steeds onderweg. Ook in zijn vrije uren. Johan was een sportieve man, die veel werkte aan zijn geestelijke en lichamelijke conditie.

Nu moeten we hem zo onvoorbereid en zonder afscheid missen. Zelf zei hij vaak, dat het leven hier een "doorgangslager" is. Het echte leven begint hierna.

Ook wij weten, dat hij in dat eeuwige leven bij God is opgenomen. Zo'n lieve man en fijne vader zijn we dankbaar voor zijn zorgen. In zijn grote liefde zou je haast kunnen verdrinken.

Hij blijft bij ons in onze verhalen over hem en zeker ook in onze eigen manier van leven: hij blijft ons grote voorbeeld.

Wij zijn U erg dankbaar voor uw meeleven bij het plotselinge sterven van mijn man en onze vader.

Joke Haarman-Beernink
Esther en Raymond
Gert-Jan en Chantal